L'amiant. Riscos i PRL

AT2018-0082

Desembre 2019

FINANCIADO POR:

GOBIERNO DE ESPAÑA

MINISTERIO DE TRABAJO, MIGRACIONES Y SEGURIDAD SOCIAL

FUNDACIÓN ESTATAL PARA LA PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES, F.S.P.

CCOO comissió obrera nacional de Catalunya

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ 2
2. AMIANT. RISCOS I PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS 3
3. IDENTIFICACIÓ I DIAGNOSI DE LA PRESÈNCIA DE FIBRES D'AMIANT 4
4. EXPOSICIÓ A L'AMIANT EN LA TASCA D'IDENTIFICACIÓ I DIAGNOSI 7
5. ASPECTES CLAU DE LA NORMATIVA FRANCESA 9
6. PROPOSTES DE CCOO 12

L'objectiu d'aquest full informatiu és donar a conèixer a les persones treballadores i els seus representants els riscos d'exposició a l'amiant i, concretament, com s'ha de realitzar la seva identificació i diagnòstic, per a una adequada protecció de la salut de les persones treballadores i la reducció de les malalties professionals derivades de tal exposició.

Autoria: CCOO de Catalunya.

Barcelona, desembre de 2019.

Aquest fullet s'elabora en el marc de l'acció "Assistència i Promoció per a la millora de la prevenció de riscos laborals". (Codi de l'acció: AT2018-0082).

Dipòsit Legal: B 29548-2019

1. INTRODUCCIÓ

L'amiant, amb el nom més propi d'asbest, és un material compost per un grup de minerals fibrosos metamòrfic, i la composició dels quals és silicats de doble cadena. Les seves fibres són llargues i resistents, amb molta flexibilitat i resisteixen altes temperatures. S'utilitza en molts productes, com ara materials de construcció, productes de fricció, tèxtils, envasos, recobriments, pintures, equips de protecció personal, etc.

L'exposició a l'amiant pot causar greus danys a la salut, ja sigui a través d'**inhalació, ingestió o deglució**. Està demostrat mèdicament que l'exposició a l'amiant causa quatre malalties: fibrosi pulmonar (asbestosi), càncer de pulmó, fibrosi i plaques pleurals, i mesotelioma maligne pleural o intestinal. També s'ha vinculat amb el càncer de laringe, de ronyó i del tracte digestiu.

Les fonts d'exposició a l'amiant són molt diverses, i no només estan presents en les indústries fabricants i transformadores de l'amiant, sinó que estan molt presents en qualsevol edifici o material que contingui amiant o pols d'amiant. La forma més probable d'exposició és per inhalació de fibres d'asbest suspeses en l'aire. Així les **principals fonts d'exposició** són:

1. Persones treballadores industrials en la manufactura de diferents productes d'amiant.
2. Persones treballadores del sector naval, drassanes i operacions de manteniment.
3. Persones treballadores que realitzin desamiantat.
4. Persones treballadores de manteniment i reparació que treballen en els edificis que tinguin amiant.
5. Qualsevol persona exposada a l'amiant en edificis, instal·lacions, residus, etc., que continguin amiant.

De conformitat amb les dades de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), vora de 125 milions d'habitants del mon estan exposats o han estat exposats a l'amiant o asbest en el seu lloc de treball. L'OMS calcula que en les properes dècades moriran 107.000 treballadors o treballadores a l'any. A Espanya es calcula que sobre unes 40.000 persones han mort per aquesta causa i que en els propers anys ho faran altres 40.000 més. En conseqüència, a més d'un problema laboral, l'afectació de l'amiant s'ha convertit en un problema de salut pública que va a més.

En aquest full informatiu remarquem la importància d'una bona **identificació, diagnosi i avaluació** de l'amiant. Forma part de la fase inicial imprescindible per a l'elaboració del "Pla de treball per al

desamiantat", per al correcte desenvolupament dels treballs de desamiantat i, per descomptat, per a garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores que realitzen aquestes tasques.

A la normativa aplicable hi ha mancances degut als buits legals, tècnics i preventius que es presenten en la nostra legislació laboral i preventiva.

Des de CCOO treballem perquè es desenvolupin millores en relació a la regulació de les metodologies que s'apliquen en la identificació i diagnòstic de l'amiant, entre d'altres.

2. AMIANT. RISCOS I PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

Les principals normes que regulen els riscos d'exposició a l'amiant i la seva prevenció en l'àmbit laboral són les següents:

- **RD 396/2006**, de 31 de març, que regula les disposicions mínimes de seguretat i salut aplicables als treballs amb risc d'exposició a l'amiant. El seu objecte es establir aquestes disposicions mínimes per a protegir a les persones treballadores contra els riscos derivats de l'exposició a l'amiant a l'àmbit laboral, així com la prevenció d'aquests riscos, dintre del marc de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals (LPRL).

- **RD 39/1997**, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció (RSP). És d'aplicació plenament al conjunt dels supòsits contemplats a l'apartat anterior, sense perjudici de les disposicions més específiques contingudes al RD 396/2006.

- **RD 665/1997**, de 12 de maig, de protecció dels treballadors i treballadores davant als riscos relacionats amb l'exposició a agents cancerígens durant el treball, i **RD 374/2001**, de 6 d'abril, de protecció de la salut i seguretat de les persones treballadores davant els riscos relacionats amb els agents químics durant el treball. Ambdós Reials Decrets els hi seran d'aplicació a les persones treballadores que realitzin la identificació i el diagnòstic de les fibres d'amiant.

L'article 3 del RD 396/2006, indica l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma, sent les seves disposicions aplicables a les operacions i activitats en les quals les persones treballadores estiguin exposades, o siguin susceptibles d'estar-ho, a fibres d'amiant o materials que el continguin.

Operacions i activitats de les persones exposades a l'amiant **Art.3 RD 396/2006**	Treballs de demolició de construccions on existeixi amiant o materials que el continguin.
	Treballs de demolició d'elements, de maquinària o utillatge on existeixi amiant o materials que el continguin.
	Treballs i operacions destinades a la retirada d'amiant o de materials, equips, unitats (vaixells, vehicles, trens), instal·lacions, estructures o edificis que el continguin.
	Treballs de manteniment i reparació dels materials amb amiant existents en equips, unitats (vaixells, vehicles, trens), instal·lacions, estructures o edificis.
	Treballs de manteniment i reparació que impliquin risc de despreniment de fibres d'amiant per l'existència i la proximitat de materials d'amiant.
	Transport, tractament i destrucció de residus que continguin amiant.
	Abocadors autoritzats per a residus d'amiant.
	Tota la resta d'activitats o operacions en les que es manipulin materials que continguin amiant, sempre que hi hagi risc d'alliberament de fibres d'amiant a l'ambient de treball.

3. IDENTIFICACIÓ I DIAGNOSI DE LA PRESÈNCIA DE FIBRES D'AMIANT

Davant de les diferents normatives aplicables a la identificació i avaluació de fibres d'amiant, les preguntes que ens hem de fer són:

- Què fem davant la presència o sospita de l'existència de fibres d'amiant en els llocs de treball?
- I, concretament, què s'ha de fer de cara a la identificació i diagnòstic d'aquestes fibres d'amiant abans del inici dels treballs de desamiantat?

Aquestes qüestions i les dificultats que presenta la seva posada en pràctica degut als buits legals, tècnics i preventius que es presenten en la nostra legislació laboral i preventiva, ja van sorgir en el si de la Comissió Tècnica de l'Amiant del Consell de Relacions Laborals (CRL) de la Generalitat de

Catalunya. De fet, en el decurs de la generació de l'informe ***Exposició laboral a fibres d'amiant a Catalunya***[1], es varen diagnosticar entre d'altres problemàtiques, les següents:

- Per tal que la gestió dels Materials amb Contingut d'Amiant (MCA) es faci correctament, cal començar amb una correcta identificació i diagnosi. El principal problema **és que no es fan o es fan malament i amb personal no capacitat i sense experiència**. Si no s'identifica, no es fa prevenció.
- La no existència de **procediments o instruccions en l'àmbit nacional** que ajudin a la identificació correcta de la presència de MCA en edificis, instal·lacions o equips. A diferència d'altres països que disposen de normativa.
- **Manca de professionals formats en aquest àmbit** i, per tant, manca de coneixement sobre la presència de MCA.
- **Manca de sistemes de control externs** per part de l'Administració Pública en relació a la qualitat de les identificacions que es realitzen.

Importància d'una bona identificació i diagnosi de les fibres d'Amiant

Per tant, tenim que en aquesta fase inicial, imprescindible per a l'elaboració del Pla de treball per al desamiantat, el qual ja vàrem analitzar en el full informatiu per a delegats i delegades de prevenció titulat ***Sobre l'exposició a l'amiant***[2]**,** i per al correcte desenvolupament dels treballs de desamiantat descrits en aquest pla de treball i, per descomptat, per a garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores que realitzen aquestes tasques (article 14 de la LPRL), **és on s'haurà d'identificar la presència d'amiant** i, posteriorment, **realitzar un acurat diagnòstic** que permeti establir procediments de treball eficients, segurs i, garants de la salut de les persones treballadores i de tercers.

D'entrada, davant la presència de materials amb amiant (coneguda la seva perillositat) la primera consideració que cal tenir present és que **el material que conté amiant, en bon estat**, no sotmès a manipulacions indegudes o a l'acció de vibracions, fregaments, moviments d'aire, presència d'humitats, xocs o manipulació, **presenta un risc mínim d'emissió de fibres a l'ambient**, per la qual cosa pot quedar-se instal·lat fins a la seva eliminació o la fi de la seva vida útil.

[1] Es pot consultar en https://treball.gencat.cat/web/.content/13_-_consell_relacions_laborals/Coneixeu_nos/Activitat/Informe-exposicio-fibres-damiant/AMIANT-Cat.-Definitiu.pdf

[2] Es pot consultar en https://www.ccoo.cat/noticia/217375/sobre-lexposicio-a-lamiant#.XgOgiEdKg2w

I al contrari, **el material amb risc de despreniment de fibres a l'ambient**, pel seu estat de conservació, o perquè és sotmès a diverses accions (fregaments, corrents d'aire, xocs, etc.), s'haurà de tractar per a evitar l'emissió de fibres.

Què s'hauria de tenir en compte per a la realització d'una bona identificació i diagnosi?

a) Realització d'una **identificació inicial** de l'espai, instal·lació o elements sobre els quals es vol actuar. Per tal d'arribar a bon port, cal recollir la major informació i documentació possible vers la col·locació, característiques, ubicació, estat de conservació, plànols de la instal·lació, elements, reparacions realitzades al llarg de la seva vida, etc.

b) **Planificació i preparació** (elaboració d'una estratègia d'identificació) **del treball de camp**, una vegada analitzada la documentació aportada per part del propietari o propietària i/o operador o operadora de l'obra de les instal·lacions amb amiant i de l'abast de l'obra (enderroc, canvi de teules, substitució de baixants, etc.)

c) **Inspecció de l'espai** on es pretén realitzar l'operativa de desamiantat. Serà durant aquesta fase, quan es realitzarà el mostreig estàtic de l'ambient, el qual ens determinarà els nivells d'exposició en l'aire (litre/minut) i com s'haurà de procedir en el decurs dels futurs treballs, en relació a la protecció de les persones treballadores exposades a l'amiant i de terceres persones que puguin estar pròximes al lloc.

També es procedirà a la realització del **mostreig personal**, per tal de verificar si es sobrepassa el límit ambiental d'exposició per a les persones treballadores exposades a l'amiant (0.1 fibres/cm^3). I finalment, es farà la **recollida de mostres sòlides i de pols en superfície**.

Les diferents mostres es portaran als laboratoris acreditats per part de l'Administració pel seu anàlisi. És necessari recordar que arreu de l'estat Espanyol, encara es pot realitzar mitjançant la microscòpia òptica, la qual ens dóna resultats poc fiables, en canvi països com França utilitzen la microscòpia electrònica, una tècnica que dóna millors resultats.

d) Derivat dels resultats de l'anàlisi de les mostres, lliurades pel laboratori acreditat, es realitzarà el **pertinent informe de diagnosi**, el qual hauria de ser lliurat a l'empresari o empresària que vol realitzar els treballs de desamiantat, per tal de lliurar-lo al seu servei de prevenció, el qual haurà de realitzar l'**avaluació de riscos** obligatòria en els termes establerts a l'article 16 de la LPRL.

És important tenir en compte que en moltes ocasions aquest informe de diagnosi no es reflecteix en el Pla de desamiantat elaborat per l'empresa RERA (Registre d'Empreses amb Risc d'Amiant) que realitzarà els treballs de desamiantat. Aquesta deficiència és deguda als buits legals i preventius del RD 396/2006, a la manca de coordinació eficaç entre les distintes administracions implicades, i a la falta d'un registre que permeti triangular les dades de plans de treball, empreses RERA, persones treballadores exposades, etc.

Per una altra banda, en processos productius on existeix la subcontractació o en centres de treball on estan presents persones treballadores de diferents empreses, és habitual que les empreses incompleixin l'article 24 de la LPRL (referent a la coordinació de les activitats empresarials) i posin en risc la seguretat i la salut dels treballadors i treballadores, al no transmetre's aquest diagnòstic al servei de prevenció de les altres empreses o no procedir a actualitzar l'avaluació de riscos.

4. EXPOSICIÓ A L'AMIANT EN LA TASCA D'IDENTIFICACIÓ I DIAGNOSI

En relació a la protecció dels treballadors i treballadores que han de realitzar la identificació d'amiant, ens podem fer les següents preguntes:

⇒ **Li serà d'aplicació a aquest treballador o treballadora el RD 396/2006?**

En l'article 3.2 del RD 396/2006 s'indica: "*No obstant l'anterior, sempre que es tracti d'exposicions esporàdiques dels treballadors, que la intensitat d'aquestes exposicions sigui baixa i que els resultats de l'avaluació prevista a l'article 5 indiquin clarament que no es sobrepassarà el valor límit d'exposició a l'amiant a l'àrea de la zona de treball, els articles 11, 16, 17 i 18 no seran d'aplicació quan es treballi: a) en activitats curtes i discontinues de manteniment durant les quals només es treballi amb materials no friables...".*

Es podria interpretar, i així s'interpreta en moltes ocasions, pel que fa a la creació i registre d'un pla de treball, que a aquesta persona treballadora no li seran d'aplicació les mesures de protecció i seguretat d'obligat compliment per a les empreses RERA. No obstant, seguint el principi de prudència propi de la prevenció de riscos laborals, també li han de ser d'aplicació a aquestes persones treballadores les mesures preventives prescrites en aquest RD, encara que en el moment d'identificació de les fibres d'amiant es desconeixen la friabilitat dels materials, mostrejos de l'aire, nivell d'exposició, localització dels materials, etc. Per tant, estem davant d'un escenari on és impossible determinar l'exposició pot estar afectant a aquesta persona treballadora.

⇒ **Quina metodologia haurà d'aplicar la persona treballadora per a recollir les mostres i poder realitzar un diagnòstic?**

A l'estat Espanyol actualment no existeix una metodologia respecte a la recollida de les mostres. És a dir, falta una normativa respecte als documents, criteris tècnics, contingut de l'informe final de diagnosi, etc. D'aquí que, en el millor dels casos, els actuals identificadors, utilitzin la norma francesa, holandesa o el mètode britànic.

Com a delegats i delegades hauríem de sol·licitar que es segueixi i s'apliqui la metodologia francesa, descrita en el punt 5 d'aquest full informatiu.

Justificació de l'aplicació de la normativa preventiva a l'identificador o identificadora (sigui per compte aliena o persona treballadora autònoma)

En el article 3.1 del Reial Decret 374/2001, sobre la protecció de la salut i seguretat de les persones treballadores davant els riscos relacionats amb els agents químics durant el treball, s'indica:

*L'empresari haurà de **determinar, en primer lloc, si existeixen agents químics perillosos** en el lloc de treball. Si fos així, s'hauran d'**avaluar els riscos** per a la salut i seguretat dels treballadors, originats per aquests agents, de conformitat amb l'article 16 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals...*

I en l'apartat 2 del mateix article, es concreta que:

***L'avaluació del risc haurà d'incloure la de totes aquelles activitats**, tals com les de manteniment o reparació, la realització de les quals pugui suposar un risc per a la seguretat i salut dels treballadors, per la possibilitat que es produeixin exposicions d'importància o per altres raons, encara que s'hagin pres totes les mesures tècniques pertinents.*

Tanmateix, l'article 5.1 del RD 39/1997 (RSP) referent al procediment indica que:

*A partir de la informació obtinguda sobre l'organització, característiques i complexitat del treball, sobre les matèries primeres i els equips de treball existents en l'empresa i sobre l'estat de salut dels treballadors, es procedirà a la **determinació dels elements perillosos i a la identificació dels treballadors exposats** a aquests, **valorant a continuació el risc** existent en funció de criteris objectius de valoració, segons els coneixements tècnics existents, o consensuats amb els treballadors, de manera que es pugui arribar a una conclusió sobre la necessitat d'evitar o de controlar i reduir el risc.*

Per una altra banda, en l'apartat 5.3 del mateix RSP es concreta com s'haurà de realitzar aquesta identificació i posterior avaluació de riscos: *"Quan l'avaluació exigeixi la realització de mesuraments, anàlisi o assajos i la normativa no indiqui o concreti els mètodes que s'hauran d'emprar, o quan els*

criteris d'avaluació contemplats en aquesta normativa hagin de ser interpretats o precisats a la llum d'altres criteris de caràcter tècnic, es podran utilitzar, si existeixen, els mètodes recollits en: Normes UNE; Guies de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, de l'Institut Nacional de Silicosi i protocols i guies del Ministeri de Sanitat i Consum, així com d'Institucions competents de les Comunitats Autònomes; Normes Internacionals; En absència dels anteriors, guies d'altres entitats de reconegut prestigi en la matèria o altres mètodes o criteris professionals descrits documentalment que compleixin el que s'estableix en el primer paràgraf de l'apartat 2 d'aquest article i proporcionin un nivell de confiança equivalent.

El mètode, en tot cas, ha de **proporcionar confiança en el resultat**, tal i com s'indica en l'article 5.2 del RSP i, en aquest cas, al no existir normativa espanyola (actualment s'està desenvolupant una norma UNE 171370-2 per a la localització i diagnòstic de l'amiant), **s'hauria de procedir a partir de les normatives o mètodes internacionalment reconeguts**.

Tanmateix, en la introducció de l'Apèndix I de la Guia de l'NSHT per a treballs amb exposició a l'Amiant (RD 396/2008), a l'últim paràgraf de la seva introducció ens indica que:

Els materials amb amiant poden seguir instal·lats i en ús mentre duri la seva vida útil, conforme a la normativa. No seran causa de risc per exposició a fibres d'amiant sempre que es trobin identificats i inclosos en l'avaluació de riscos de l'empresa i s'implanti un programa de gestió amb les mesures preventives necessàries i actuacions previstes per la seva conservació, manteniment i, arribat el cas, la seva eliminació.

Per finalitzar, s'ha de tenir en compte també, que a una persona treballadora d'una empresa, que identifiqui les fibres d'amiant, i estigui en les instal·lacions d'una altra empresa, li serà d'aplicació l'article 24 de la LPRL, referent a la **coordinació d'activitats empresarials** (obligatorietat de transmetre la informació i documentació entre les diferents empreses), per a que l'identificador o identificadora pugui generar un procediment de treball derivat de l'avaluació de riscos, que li proporcionarà a l'empresari o empresària que l'hagi contractat per a la realització de la identificació i diagnòstic dels elements i estructures que puguin contenir amiant.

5. ASPECTES CLAU DE LA NORMATIVA FRANCESA

A continuació, descrivim les fases característiques de la metodologia francesa aplicada en la identificació i diagnòstic de les fibres d'amiant.

Fase 1: Preparació de la identificació i visita de reconeixement

L'identificador o identificadora analitza els documents referents al edifici, àrea de l'obra (documentació proporcionada pel client, històric de l'edifici i possibles obres de rehabilitació realitzades, plànol de l'espai on es pretén intervenir, etc.).

Determina.

- ⇒ Les accions a realitzar.
- ⇒ El perímetre d'intervenció.
- ⇒ El programa d'identificació en funció dels treballs a realitzar, i
- ⇒ Organitza la ruta lògica per a l'execució del programa.

Fase 2. Identificació, estratègia de mostreig, revisió completa

L'identificador o identificadora partint de les conclusions derivades de la fase anterior sobre l'afectació, funció de l'obra, naturalesa dels materials, aspecte, color o rugositat d'aquests, etc., passarà primerament a una inspecció visual i posteriorment a un primer sondeig de l'espai.

Derivat de la informació obtinguda en aquesta inspecció visual es procedirà a realitzar un programa d'identificació, en el qual s'hi definiran aspectes com:

- ⇒ El temps
- ⇒ Els recursos materials i humans.
- ⇒ Les proteccions per a evitar l'exposició a les fibres d'amiant.

Aquest programa, haurà d'incloure la missió, objectiu, abast i propostes d'actuació.

Fase 3. Mostreig

En aquesta fase, derivada de les fases anteriorment descrites, l'identificador o identificadora establirà el número de sondejos a realitzar (segons el color, rugositat, gruix, deteriorament dels materials i similituds entre aquests elements) i, el número de mostres a recollir.

Cal tenir en compte que la Normativa Francesa, estableix els sondejos mínims i la recollida de mostres que s'ha de realitzar. S'aplica a la persona treballadora que realitza l'operativa de recollida de mostres, les proteccions col·lectives i individuals, que s'establirien per a qualsevol altre treball amb materials que contenen fibres d'amiant.

Fase 4. Anàlisi de les mostres

El nombre de mostres, així com els mesuraments ambientals i d'exposició de les persones treballadores que puguin estar afectades, seran les establertes en l'estratègia de mostreig. Una vegada recollides es portaran a un laboratori degudament acreditat per l'Administració.

En aquest cas, s'utilitza per a l'anàlisi i recompte de fibres d'amiant la metodologia de la microscòpia electrònica.

Algunes recomanacions per a la recollida de les mostres són.

- Mostreig realitzat en tot l'espessor del material, diferenciant les diferents capes.
- La mida mínima de la mostra serà l'equivalent a una moneda de 2 euros aproximadament.
- Es procedirà a envasar i marcar la mostra.
- La mostra ha d'anar acompanyada del pertinent full de registre

Fase 5. Creació del plànol i del pre informe

Aquest plànol haurà de contenir obligatòriament, almenys, els elements següents: divisió de l'espai, extensió dels materials, espais visitats i no visitats, cartutx, localització dels sondejos i dels mostrejos, creació d'un diagrama identificant el sòl investigat i la llegenda.

El plànol s'adjuntarà al preinforme en el qual, a més de la informació anteriorment esmentada, s'inclouran les reserves (impossibilitat d'accés a zones determinades, etc.), les conclusions, recomanacions i les recomanacions de cara a possibles accions addicionals.

Fase 6. Informe de Missió.

Aquest serà l'**informe final** (recull i amplia la informació obtinguda en les fases anteriors, ja que inclou el resultat de l'anàlisi de les mostres) que es lliurarà al client per tal que aquest pugui realitzar l'avaluació de riscos d'aquest lloc de treball. S'haurà d'incloure en el pla de treball de l'empresa que vagi a realitzar els treballs de desamiantat. La normativa francesa inclou també l'obligació de lliurar una còpia d'aquest Pla de treball a la Inspecció de Treball.

En aquest cas, cal tenir, en compte que l'identificador o identificadora, en aquesta operativa, al desconèixer l'existència o no de fibres d'amiant, pot estar exposat o exposada a un risc major, respecte a les persones treballadores que realitzen treballs de desamiantat, per tant, pel que fa a la protecció de la seva salut, cal aplicar-li la mateixa normativa preventiva que a la resta dels

treballadors i treballadores per compte aliena (en el nostre cas, els requisits establerts en el RD 396/2006 i en la Guia Tècnica del INSST).

En el cas de França, existeix una fitxa de control d'exposició que, en relació als exàmens de salut, se'l tracta com si fos un treballador o treballadora exposada a l'amiant.

6. PROPOSTES DE CCOO

Des de CCOO proposem i exigim en els diferents àmbits d'interlocució institucional, especialment en el si del CRL de Catalunya, que es desenvolupin les següents millores en relació a la regulació de les metodologies que s'apliquen en la identificació i diagnòstic de l'amiant:

- ⇒ Regular una metodologia nacional basada en les metodologies internacionals, com la francesa.
- ⇒ Regular la presa de mostres i els procediments d'anàlisi per prendre mostres de superfície i mostres sòlides.
- ⇒ Optar per la microscòpia electrònica de transmissió, en lloc de la microscòpia òptica de contrast de fases, que actualment s'utilitza en l'anàlisi de mostres.
- ⇒ Cal regular i acreditar entitats formadores en amiant, amb personal formador i continguts formatius, teòrics i pràctics, de qualitat.
- ⇒ Cal definir els continguts mínims dels programes de formació sobre amiant, especialment, la formació de capacitació del personal de les empreses RERA.
- ⇒ S'han de desenvolupar procediments tècnics específics per a l'avaluació de l'exposició de les persones treballadores a l'amiant.
- ⇒ S'han de desenvolupar procediments de control que siguin aplicats per les administracions publiques, sobre la qualitat de les avaluacions de l'exposició dels treballadors i treballadores a l'amiant.

Si necessites assessorament sobre qualsevol dels temes recollits en aquest fullet, o qualsevol altre tema de salut laboral, pots posar-te en contacte amb la teva federació o unió territorial.

Més informació i documentació en:
https://www.ccoo.cat/aspnet/salut laboral.aspx

FINANCIADO POR:

GOBIERNO DE ESPAÑA

MINISTERIO DE TRABAJO, MIGRACIONES Y SEGURIDAD SOCIAL

FUNDACIÓN ESTATAL PARA LA PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES, F.S.P.

CCOO comissió obrera nacional de Catalunya